

δέψαμε ως τὴν Ἀθήνη. Ἀπὸ τότε δὲν τὴν ἔξαναεῖδα
Καλὸ καρῖτσι . . .

— Καλὸ ἀλήθεια, βεβαίωσε κι ὁ Ζήσης.

Περπατήσανε ἀμίλητοι ὁ ἓνας κοντὰ στὸν ἄλλο. Τὰ
δέντρα τοῦ δρόμου ἀκούνητα, νυσταγμένα, σκεφτικὰ
λὲς κι ἀφουγκραζόντανε τί θὰ ποῦνε. Ἐνα αὐτοκίνητο
πέρασε βουίζοντας κι ὁ ἀγέρας γύμισε ἀπὸ τὴ μπου-
διὰ τῆς μπενζίνης . . . Φτάσανε στὸ σπίτι τοῦ Ἀλέξη.

— Καληνύχτα, εἶπε σιγαλὰ ὁ Ζήσης.

Κεῖνος δὲν ἀποκριθῆκε ἐνῶ ὁ Ζήσης δίχως νὰ περι-
μένῃ ἀπάντησῃ ἔακολουθοῦσε τὸ δρόμο του. Ὁ Ἀ-
λέξης ἀφοῦ στάθηκε κάμποσο στὴν ὁξώπορτα τοῦ σπι-
τιοῦ τοῦ ἀκούνητος, σκεφτικός, ἄξαφνα ἄρχισε νὰ τρέ-
χῃ πίσω ἀπὸ τὸ Ζήση.

— Ζήση, φώναξε μέσα στὸ σκοτάδι.

Κεῖνος στάθηκε. Ὁ Ἀλέξης ζύγωσε λαχανιασμέ-
νος. Καὶ πάλι στάθηκε ἀμίλητος σὰ νὰ δίσταζε γιὰ
καίνο ποῦθελε νὰ πῆ.

— Ζήση, μὴ δίνεις τὴν ἄδεια καί νὰ σὲ ρωτήσω;
Κεῖνος γέλασε.

— Τὴν ἄδεια; αὐτὸ δὰ ἔλιπε τώρα. Πρῶτα με, ἀ-
δερφέ, εἰ, τι θέλεις.

Ὁ Ἀλέξης ξεροκατάπιε.

— Εἶπες πὼς ἡ Ρίκα εἶτανε φιλενάδα σου. Δηλα-
δῆ; . . .

Ἡ φωνὴ του ἔτρεψε.

Κεῖνος ἔσκασε καί δυνατὰ γέλοια.

— Ὡχ καὶ μένε, δάσκαλος εἶσαι; κάθεσαι καὶ τε-
χνολογᾷς τίς λέξεις. Αἱ κι ἂν εἶπα πὼς εἶναι φιλενάδα
μοῦ, τί βγαίνει; μὲ αὐτό; Γνωρίζομαστε μὲ τὴ γυναῖκα,
τίποτις ἄλλο . . .

— Τίποτις ἄλλο;

— Τίποτις ἄλλο, φυσικά. Ἡ γυναῖκα εἶναι καθὼς
πρέπει.

Ὁ Ἀλέξης σκέφτηκε κάμποσο.

— Καληνύχτα καὶ μὲ συμπαθᾷς, εἶμαι γελοῖος τὸ
νοιῶθω, εἶπε.

(Ἀκυλοθεῖ)

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΣ

κ. Κλ. Παράσχο. Τὸ γραφεῖο μας βρίσκεται μέσα στὸ
Ἀκαδημοικὸ βιβλιοπωλεῖο (Ἀκαδημίας 40) καὶ μπορεῖ
νὰ περάσεις, δροῖα ὅρα θέλεις, νὰ φέσεις τὴ συνδρομὴ σου

— κ. Ἄρτα Λόγγου. Εὐχαριστοῦμε. Θὰ δημοσιευτεῖ. —
κ. Ν. Βέβαια, νὰρθεῖς στὰ Σαβατόβραδα. Δὲ χρειάζεται ξε-
χωριστὴ ἀδεια ὑστερ' ἀπὸ τίς 5 1) 2) τὸ γραφεῖο εἶναι
ἀνοιχτὸ γιὰ ὅλους. Ἴσως νὰνταμῶσεις καὶ τὸν Τυμφορδῆ
ποῦ μιλάει ὁμορφα τὴν καθαρεύουσα τὰ Σαβατόβραδα.

PURGTORIUM

Στὸ φίλο ποιητὴ
ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ

Καβάλλα στ' ἀλόγο μου τὸ βαρβάτο
Σὰν ἀπελάτης ἄνεμος φρουμάζω,
Χτυπῶ, καὶ τὸ κοντάρι μου φλογάτο
Φωτιὲς στὰς χώρες φέρνει πὺ κυττάζω.
Γέρνουν μπροστά μου σπιτικά συντρίμνια •
Κ' εἰ χαμοκέλλες φλόγιες, καπνίζουσ' •
Μὲ τριγυρνοὺν παιδιὰ, παρθένες, γύμνια
Καὶ τὰ μαντρόσκυλλα τρελλὰ γαυγίζουσ'.
Ξεσπῶ, σφυρίζω σὰν ὄχιὰ κι' ἀστρίτης
Μέσ' τὴ ζωὴ πὺ λασποφεῖδα βόγγει
Ζυμώνοντας βουρκάδια σὰ σαπίτης.
Θυμὸ μὲ πνίγουνε πελάγων ἔγκει
«Ὅλα τὰ γείρουνε στ' ἄδρὸ τὸ κῆμα»
Κ' ἡ Χαραυγὴ παρθένῃ κι' ἀστράματα
Σὰ θὰ προβάλλει, τ' ἀλαφρὸ τῆς βήμα
Νὰ τὸ πατήσῃ σ' ἀνθισμένη στράτα.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ «ΑΓΚΥΡΑΣ»

Ἀποχτήσαμε καὶ μεις ἐπιτέλους, ὑστερ' ἀπὸ πολλὰς
ἄτυχες ἀπέπειρες καὶ δοκιμῆς, ἓνα εὐρωπαϊκὸ ἐκδο-
τικὸ κατάστημα τῆς προκοπῆς. Τὸ λέμε εὐρωπαϊκὸ,
ὄχι μόνον γιὰ τὰ καλλιτεχνικὰ βιβλία πὺ βγάζει, μὰ
καὶ γιὰ τὴ φτήνεια του. Νά, λ. χ. ἡ «Χομένῃ ἀγάπῃ»
τῆς Ματθίλδης Σερράς, καλοτυπωμένο, σὲ καλὸ χαρ-
τί, μὲ καλλιτεχνικὸ δέσιμο, σελίδες 265, ἔρ. 2.10.
Μάλλα λόγια, ἡ «Ἀγκυρα» δὲν κοιτάζει πὼς νὰ πλου-
τίσῃ, γδύνοντας τοὺς πελάτες τῆς, μὰ πὼς νὰν τοὺς
δώσει φτηνὰ καὶ διαλεχτὰ καὶ καλλιτεχνικὰ βιβλία.

Ἡ πρώτη σειρά τῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕξι βιβλία, τὰ-
κόλουθα :

Ν. Μείρα : Ὁ φοκίτης (μετάφρ. Μπ. Ἀννίου) ἔρ
1.80.

Μ. Πρεβό : Γυναικεῖαι Ἐπιστολαὶ (μετάφρ. Γ.
Τσοκοπούλου) ἔρ. 2

Μ. Τινάρ : Πρὶν ἀπὸ τὸν ἔρωτα (μετάφρ. Γ. Τσο-
κοπούλου) ἔρ. 1.65.

Ε. Μιρζέ : Σηναὶ τοῦ βοημικοῦ βίου (μετάφρ.
Ρεῖση) ἔρ. 2.

Μ. Σερράς : Χαμένῃ ἀγάπῃ (μετάφρ. Μπ. Ἀννί-
ου) ἔρ. 2.10.

Πολ. Δημητρακοπούλου Μάγδα ἢ Ἐβραία δραγ.
2.30.

Στὴ δευτέρῃ σειρά τῆς πὺ θὰ τὴν ἀποτελέσουν
ἔργα τοῦ Ροστάν, Οὐγκώ, Ὁσκάρ Οὐάιλδ, Δ. Καμ-
πορόγλου, Σπ. Μετὰ κλπ. ἡ «Ἀγκυρα» θὰ ἐκδώσει
τίς «Ἀλυσίδες», τὸν «Ὁμορφὸ κόσμος» τὴν «Ὁξώ-
πορτα» καὶ ἄλλα δράματα τοῦ Ταγκόπουλου σ' ἓναν
τόμο.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΘΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : στο «ΑΚΑΔΗΜΑ ΓΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ»

Όδος Ἀκαδημίας 40

Συνδρομή χρονιάτικη : Δρ. 20.

Βρίσκεται σὲ ὅλα τὰ κίосκια καὶ πωλιέται 20 λεπτά τὸ φύλλο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΕ ΚΙΑ

ΣΤΗΝ «Ἀκρόπολη» τῆς περασμένης Παρασκευῆς δημοσιεύθηκε μὲ μαθρα καὶ τεράστια ψηφιά τὸ ἀκόλουθο ἀρθράκι :

«Μία βενιζελική ἐρωτᾷ τί ἀρά γε νὰ εἶπε ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὴν σχολαστικὴν καὶ παιδαριώδη σύνθεσιν τοῦ ψηφίσματος τοῦ Δήμου σχετικῶς μὲ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ κ. Δετὶ Κοσὲν ὡς δημότου Ἀθηναίων :

Νὰ τῆς εἰποῦμε ἐμεῖς τί εἶπε ; (Ὡς τὸ ἐχειροκρότησε καὶ μὲ τὰ χεῖρά του χέσαι.

Αὐτὸ αὐτὸς εἶπε ὁ διὰ τῆς ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Συντάγματος ἐπίσημος σαβδανωτὴς τῆς γλωσσικῆς ἀνορθώσεως. Ἄν δὲν θέλῃ νὰ τὸ πιστεύῃ ἢ ἐσπερινή, ἄς ζητήσῃ τὰ φύλλα τοῦ «Νουμᾶ» νὰ ἰδῇ τί τοῦ εἶχε ψάλλει τότε νεαρὸς συμπολίτης τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ μελετημένος λογογράφος ὁ κ. Χριστουλάκης».

Γιὰ τὴν ἱστορία πρέπει νὰ σημειωθῇ πὺς ἡ παραμπή δὲ γίνεται σωστή. Στὸν τόμο τοῦ 1911 τοῦ «Νουμᾶ» ἔγινε ἡ μεγάλη σταυροφορία κατὰ τοῦ Βενιζέλου, γιὰτι ἄφισε νὰ μπει τὸ ἀνελεύτερο κείνο ἄρθρο στὸ καινούριο Σύνταγμα. Καὶ τῆ σταυροφορία τὴν κάμανε μὲ ἄρθρα τοὺς ὁ Ψυχάρης, ὁ Παλαμάς, ὁ Ρήγας Γκόλφης, ὁ Κ. Χατζόπουλος μὲ τὸ δυνατὸ τοῦ ἄρθρο «Ἵστερ' ἀπὸ τὴν καταστροφῆ» κι ἄλλοι πολλοὶ δικοὶ μας. Ὁ μελετημένος λογογράφος, συμπολίτης τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ φίλος μας κ. Χριστουλάκης, μόνον ἀφοῦ ξεθύμανε τὸ ζήτημα, τὸν Ἄλωνάρη τοῦ 1912, συζητώντας μὲ τὸ μακαρίτη Γρανίτσα στὶς στήλες τοῦ «Νουμᾶ», πάνω στὸν ἀντιβενιζελισμό του δημοσίεψε τὸ ἄρθρο του «Ὁ Βενιζέλος καὶ ἡ δημοκρατικὴ ἰδεολογία», πὺς τοῦ ἀπάντησε σ' αὐτὸ ὁ Γρανίτσας μὲ τὸ ἄρθρο του «Ὁ Βενιζέλος καὶ ὁ ἐλληνικὸς ὑστερισμὸς» (Νουμᾶς 1912 σελ. 449 καὶ 490).

ΜΑ εἶναι ἀστείον σήμερα νὰ συζητοῦμε ἂν ὁ Βενιζέλος εἶναι ἢ δὲν εἶναι δημοκρατικὸς κι ἂν ὠφέλησε ἢ ἐβλάψε τὸ ζήτημα. Σήμερα «πρέχει», μὲ τὸ συμπά-

θειο, τὸ ζήτημα ἂν, ἀκλουθώντας τὴν πολιτικὴν τοῦ Βενιζέλου, θὰ φτάνανε ἔπου φτάσαμε, μὲ τὸ καλὸ.

Στὸ ζήτημα αὐτὸ μπορεῖ νὰ μᾶς πεί τῆ γνώμη του ὁ κ. Χριστουλάκης, ἢ ἄλλος μελετημένος λογογράφος τῆς «Ἀκρόπολης» ;

Περιμένουμε.

Ο ΠΟΡΙΩΤΗΣ μᾶς ἔλεγε προχτές :

— Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς δὲν ἔχει πάρει ἀκόμα χαμπάρι τί συφορὲς τοῦ πέσανε κατακέφαλα. Καὶ ξέρεις ποιὸς φταίει ; Ἡ καθαρεύουσα. Διαβάζει καθεμέρα τάρθρα τῶν ἐφημερίδων πὺς μιλάνε γι' «ἀστουριανὸν λιμένων» γι' «ἀρχὴν ἐπιτελέσεως» καὶ γιὰ χίλια εὐδ' ἄλλα τέτια πράματα καὶ δὲν καταλαβαίνει πὺς ἔλ' αὐτὰ σημαίνουνε νέτα σκέτα πὺς τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος χάνει μέρα μὲ τὴ μέρα τὴν ἀνεξαρτησία του.

Ἄλθθεια πὺς δὲ σηκώνει συζήτηση.

ΚΑΛΑ καὶ ἄγια ἔλ' αὐτὰ, μά, παιδιά, μὴν ξεχνάμε καὶ τίς ἐκλογές. Μᾶς τὸ συμβουλεύει αὐτὸ ἡ «Ἐφημερίς» μὲ κύριο ἄρθρο τῆς Τετάρτης «Προσέξωμεν καὶ τὰς ἐκλογάς». Γιατί πρέπει, λέει, νὰ καταδικάσωμεν ἐρ ἡμὴν τὸ κόμμα τοῦ Βενιζέλου.

Νά, τί πρέπει πρῶτα-πρῶτα νὰ προσέξωμε. Ὅλα τᾶλλα εἶναι πράματα δίχως καὶ μεγάλη σημασία. Σύφωναί.

Ὁ κ. Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ (Κνωσοῦ, 1, Πατήσια), παρακαλεῖ τοὺς φίλους μας νὰ ΜΗΝ τοῦ στέλνουνε βιβλία τους. Ὅσοι τοῦ χρειάζονται, μπορεῖ καὶ τάγοράζει. — Ὁ ἴδιος ἀγοράζει πρὸς Δρ. 3 ἀντίτυπα τῆς ΡΟΔΟΠΗΣ μὲ τὴ σφραγίδα του καὶ τὴν ὑπογραφή του, ἂν εἶναι ἀμεταχείριστα.

ΑΚΑΔΗΜΑ ΓΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Α. ΚΟΥΚΛΑΡΑ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1889

40-ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ-40

Στὸ βιβλιοπωλεῖο αὐτὸ πωλιῶνται ὅλα τὰ βιβλίον τῆς Δημοτικῆς 30 ο)ο φτηνότερα ἀπ' ὅσο πωλοῦνται στᾶλλα βιβλιοπωλεῖα. Πωλιῶνται ἀκόμα κι ὅλα τὰ ἐπιστημονικὰ κλπ. βιβλία, καθὼς καὶ σπάνιες ἐκδόσεις. Δέχεται παραγγελίες ἀπὸ τίς ἐπαρχίες καὶ τὸ ἔξωτερικόν.